

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum,
quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in
tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructae

De Provisione Et Obtentione Beneficiariorvm

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

808. An, & quando possessio in cathedralibus aut collegiatis debeat
apprehendi aut tradi capitulariter.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74485](#)

Quæstio 805. An, & qualiter capta posseſſione bonorum Ecclesiæ, seu beneficii habentis Ecclesiam vel altare, censeatur capta posſeſſio beneficii?

Respondeo: capta posſeſſione bonorum beneficii talis, seu Ecclesiæ, non censeatur capta posſeſſio beneficii; non enim in hoc caſu accessoriū trahit ad se principale. Corrad. cit. t. 27. n. 44. & longè diverſum quid est, capere posſeſſionem beneficii, & capere posſeſſionem bonorum beneficii. Lott. cit. q. 4. num. 66.

Quæstio 806. Ar capta posſeſſione beneficii, censeatur apprehensa posſeſſio bonorum spectantium ad beneficium?

Respondeo affirmativè: ſive apprehendens posſeſſionem Ecclesiæ seu beneficii, ceneſtur hoc ipſo apprehendere posſeſſionem omnium bonorum & juriuum spectantium ad illud. Caſtrop. cit. p. 32. n. 10. Lott. l. 1. q. 28. n. 100. citans Nattam conf. 562. num. 13. Covar. (qui multos alios refert) l. 3. v. 1. c. 16. n. 3. Paris. l. 10. q. 6. n. 53. ſive adeptā posſeſſionē beneficii ſine traditione & apprehenſione rerum posſeſſio earum transit, ſeu iplo jure tranſeretur in beneficium. Corrad. l. 4. c. 7. n. 37. deſuncto enim reſto Ecclesiæ seu beneficii, non tamē vacat posſeſſio bonorum & juriuum illius; quia haec ſemper eſt, & manet penes Ecclesiā (non ſolum cuius ſunt bona, ſed etiam, ut Corrad. num. 8; ex Lamb. apud Eccleſiam universalem) quæ poſſidere non defuit, dum (ut Lott. n. 103. ex Innoc. in c. cū ſemper. n. 4. de cauſa poſſeſſ. & prop. & variis Rota decisioni, in hoc caſu repræſentari cit. n. 37. & seq. citans Garc. p. 5. v. 5. n. 28. Lamb. p. 3. l. 2. q. 11. 4. 9. &c.) Proceditque idipſum etiam, dum ſumus in proviſione Ecclesiæ ſeu beneficii, quod vacat à primā ेreſtione; quia ſic erecta ſeu beneficium confeſſur cum omniibus juriibus eidem Eccleſia annexis, & bonis pro dote illi affiſſatis. Corrad. cit. num. 37. citans Innoc. ubi ante. Paris. conf. 24. n. 5. l. 1. & Rot. deciſ. 19. n. 7. & 8. p. 4. diuers. Hinc iam infertur, quod eo iplo, quod moventur ſuper beneficii, ceneſetur etiam moxa ſuper posſeſſione illius bonorum & fructuum, licet de ea nihil dicatur. Corrad. num. 46. citans Calder. conf. 5. de pref. Sarnens. ad reg. de triennali. q. 53. n. 3.

2. Nihilominus ſic limitanda principalis reſpoſio, nimirum quod capta posſeſſione beneficii, ceneſatur quoq; apprehensa posſeſſio bonorum illius, ut locum non habeat, niſi respectu bonorum & juriuum beneficii vacantium, non autem quoad bona & jura per aliū poſſeſſa, ſeu poſt vacationem illius medio tempore ante adceptionem novam posſeſſionis Eccleſia à ſuccelfore in beneficio ab alio occupata; nam ubi appetit, quod, Eccleſia vacante, ejus bona fuerint ab alio occupata, tali caſu debet Eccleſia agere ſpolio, & cefſat manuentione in bonis illis à tertio occupatis. Corrad. loc. cit. n. 45.

Quæſtio 807. An capta posſeſſione beneficii, cui facili eſt unio, ceneſetur etiam capta posſeſſio beneficii uniti?

Responder affirmativè Lott. cit. q. 4. n. 99. citans Gonz. gl. 5. §. 7. n. 6. Beltram ad Gregor. deciſ. 112. n. 5. &c. idque ſic non alia ratione, quam illius annexiois ſubiectivæ. Quod ſi tamen beneficii plura, ſeu Eccleſia eſſent unita æquè principaliter, earam æquè principalis & diuincta posſeſſio-

ſeſſio capi debet. Card. de Luca in ſumma de be- nef. num. 275.

Quæſtio 808. An, & quando posſeſſio in Cathedralibus aut Collegiatis debeat appre- hendi aut tradi capitulariter?

Respondeo affirmativè, nec aliter capta posſeſſio ſuffragatur, quanrumcunque proceſſerit à Canoniciſ; cū hoc ipsum ſit de jure. Paris. l. 10. q. 6. n. 42. citans Pontan. de ſpol. c. 15. n. 156. & dicere, ſic eſte receptum per omnes. Lott. l. 3. q. 5. n. 33. & 34. citans Ferret. conf. 220. n. 13. dicenſque ſic milites deciſum. Card. de Luca. de Canon. d. 4. n. 4. & 8. dicens, hanc nullitatē posſeſſionis tunc potiſſum fore conſiderabilem, quando ob- jiceretur per ipsum Capitulum, quod ex iſta cauſa denegaret fructus proviſio, alioſque actus poſſeſſorios, cum eidem Capitulo principaliter interſit, noviter proviſum ab eodem capitulariter, & non aliaſ admitti. Declaratur hoc ipsum: collegium, cū ſit ſocietas, nou patitur jus quenquam in illud intrudi contra collegatum ſeu ſociorum voluntatem, Lott. ibid. num. 24. unde etiam Papa hoc juſ ſemper intendit ſalvum eſſe, & hinc in literis mandat, ut Capitulo nominatam à ſe per ſonam recipiat. Lott. loc. cit. n. 25. & 26. quæ receptio duplex eſt, una juris, dum ipsum Capitulum jure proprio declarat, ſe per ſonam talement recipere in Canonico & confratrem. Lott. num. 27. & hac involvi- actum ipsum collationis, ſeu confeſſionem tituli beneficii. Lott. n. 31. locumque habet, dum Papa mandat provideri, ſeu concedit exſpectatiuam. Lott. n. 32. Altera eft facti, quā nimirum Capitulum in executionem vel præcedentis actus à ſe pra- fetti, nimirum dicta receptionis juris, vel dum Pa- pa iplo providerit, & mandavit à ſe proviſum recipi in executionem hujus proviſionis papalis recipit illum, affigando illi ſtallum in Choro, ſimilive modo alio mitiendo in posſeſſionem per aliquem eſt ſuis ſe ad hoc deputatum. Lott. cit. n. 27. Et hæc receptio facti, non ſecū ac illa receptio juris eſt & eſte debet actus Capitularis, ſeu capitulariter fa- tus, vel mandatus fieri, ex eo, quod ſocietas, ad quam vi talis actus recipitur, non eſt cum ſingulis prout ſingulis, ſed prout universis. Lott. cit. n. 33. Proceditque hoc ipsum, ſive ſervanda adhuc eſt iſta ſolemnitas tradendi posſeſſionem capitulariter, ubi procedit ut auctoritate Executoris deputati in literis Apoſtolicis; ea ſiquidem potestas tradendi posſeſſionem, quæ originaliter eft in Capitulo, & quæ illi per eas literas praeservatur, non tranſit in Executorem, praterquam ſi Capitulum negligat vel impedimentum praeter. Lott. n. 28. citans Gl. & Anchar. in t. ſi Capitulo. de concess. pref. in 6.

2. Nihilominus limitanda reſpoſio & doctri- na hæc, nempe quod opus ſit dicta posſeſſione ca- pitulariter traditæ, primò ad beneficia collegiata, hoc eft, quæ ſunt de Capitulo, v.g. ad Canoniciſ, ut non procedat de dignitatibus, dum hæc non ſunt de Capitulo conſtituto per ſolos canonicos (uti eos regulariter non eſſe de Capitulo, ait Card. de Luca. de Canon. d. 4. num. 5.) idem Card. ibid. adeoque multo minus de aliis beneficiis, puta Capellaniis, Vicariis, exiſtentibus in Cathedrali vel Collegia- ta, niſi alicubi conſueruo habeat contrarium, ac ita ſupplet modum illum tradendi posſeſſionem capitulariter, utpote cui in hac parte juſ deſerata. Card. de Luca de Canonis. d. 4. n. 7. Lott. loc. cit. n. 35.

n. 35. qui citat pro hoc Cassad. de c. 8. n. 2. de causa posses. & propriet. vel nisi Capitulum ipsum impedit, quod minus posses ita apprehendatur. Lott. n. 36. citans Gregor. de c. 364. n. 2. Card. de Luca in summa. de benef. n. 274. vel nisi in subsequentibus actibus collegialiter gestis talis fuisse admissus; per hanc enim admissionem ad actus tales canonicales jam ratificatur veluti, & sustinetur, & justificatur prior posses non capituloiter capta vel tradita; atque ita manutenebitur talis in possessione, nisi forte re minus integrâ, id est, post possessionem capituloiter alteri traditam processisset factum illud, nempe dicta admissio ad actus subsequentes Capitulares, implicans seu supplens alias traditionem capitularem possessionis. Lott. n. 37. juncto num. 41. Ita quoque Canonicus, qui diu fuit in possessione Canonici cum titulo infecto, seu alias nullo, superveniente ei titulo valido, opus non habet novâ installatione, seu traditione possessionis capituloiter factâ. Lott. n. 42.

Questio 809. An, & qualiter traditio possessionis fieri non debeat, nisi vocato possesto?

Respondeo: dum quis ipso jure privatur beneficio, & beneficium vacat, v. g. ob non factam à resignatario publicationem, ob non dimissum incomparabile, & consequenter illud à quoconque impetrari potest, in collatione facienda talis ipso jure privatus vocandus non est; à possessione tamen talis dejici non debet, nec potest inauditus, & non vocatus, & alter in ejus locum in possessionem mitti; sed debet citari & vocari per Executorem juxta expressum text. c. licet Episcopus. de prab. in 6. ubi: licet Episcopus beneficium, quod cum cura animarum tenebas, postquam aliud recepisti consimile, illius possessionem pacificam habuisti, possit alteri de jure conferre, illum tamen, cui contulerit, non debet te non vocato (cum tibi forsan jus possit competere retinendi) in possessionem illius inducere corporalem &c. Paris. l. 11. c. 10. n. 10. citans quamplurimos. Et ratio præter eam, quam citatus text. c. licet Episcopus. exprimit, quod nimis illi possessor possit competere jus, est, quod licet amissum sit jure ipso dominium beneficii, non tamen jure amissa est possessione illius, ut multis exemplificat Paris. a. num. 12. Sed & spoliator & prædo, cum dejicitur possessione, est vocandus & audiendus. Paris. n. 29. unde etiam ait n. 20. hanc vocationem & citationem esse juris naturalis, citatque pro hoc Decium & Cravettam; unde & iste non vocatus possessor amotus à possessione agere potest spolio, ut Menoch. in 8. remed. poss. recuperand. n. 50. & 73. Ferrer. conf. 10. n. 10. Et quos citat Paris. n. 23. Concludunt proinde DD. omnes, quod dum in collatione non est vocatus ille, qui possidet beneficium, quo ipso jure privatus est, posses nequaquam tradi possit aut debeat per conferentem, vel Executorem alteri, illo non vocato, Paris. n. 15. & 21. Unde etiam infert nam. 9. & 22. in literis Apostolicis, in quibus fit provisio ob non factam publicationem, apponendam esse clausulam: vocato possesso. idque vendicare sibi locum in omnibus privationibus, ipso jure factis, prout extendit Gl. in cit. c. licet Episcopus. v. te non vocato: tametsi ubi haec clausula non adderetur, adhuc Executor vocare deberet possessorem, nisi aliud in literis exprimeretur. Paris. n. 33. citans Franc. in cit. c. licet Episcopus. Menoch. ubi ante. n. 51.

ac dicens, hanc sententiam esse DD. omnium. Vocabo autem possessore, agendum erit summarie, Paris. n. 34. juxta Gl. in cit. c. licet Episcopus. v. tenor vocato. Neque hucusque dictis obstar dictum Gl. in c. felicis de penitentia. in 6. quod offendentes Cardinales sint privati ipso jure beneficis; si qua habent, & quod Ecclesiarum Rectores seu collatores, ad quos spectat, de iis disponant, illis, etiam si de facto possident, non vocatis; nam illud esse speciale, ait Paris. n. 24. ob atrocitatem delicti; & propter atrocitatem criminis licitum est transgredi jura, ut haber communè dictum; pro quo citat in. noc. c. 1. de constitut. & plures alios.

Questio 810. An, & qualiter posses. beneficii capi possit per procuratorem?

Respondeo primò: posses non solum apprehendi potest ab habente canonicum titulum, seu beneficiato ipso, sed etiam ab ejus procuratore; quia si in vi mandati, quod habet ab eo ad beneficia, possit collatum beneficium acceptare, a fortiori poterit vi ejusdem mandati beneficii acceptati possessionem arripere; cum posses non conferat, sicut confort acceptatio. Castrop. de benef. d. 2. p. 32. n. 5. Paris. de resign. l. 10. q. 6. n. 9. Covar. l. 3. var. c. 16. n. 8. dicens, id esse manifesti juris, & ita servari de stylo notorio.

2. Respondeo secundò: probabilius videri, non posse procuratorem generaliter constitutum apprehendere possessionem beneficii acceptati; sed egere ad hoc speciali mandato, quale est mandatum ad beneficia. Castrop. ibid. n. 6. citans Gl. in c. si tibi absenti. de prab. in 6. v. habuerit. Imol. in l. 1. S. per procuratorem. ff. de acquir. poss. Paris. loc. cit. num. 13. dicens esse communem, contra Covar. l. 3. var. c. 16. n. 9. & Vasq. de benef. c. 4. § 4. dub. 6. posses enim, esto non tribuat jus in beneficio, est tamen accessoria acceptationi beneficii illius perfectio & complémentum, adeoque imitari debet naturam sui principalis, nempe hujus acceptationis, cui accedit; ergo sicut ad acceptandum beneficium, ita etiam ad capiendam possessionem illius requiritur mandatum speciale. Castrop. cit. n. 6. & insuffici mandatum alias procuratori ad beneficia, seu ad beneficium acceptandum, et si expresa in eo non fuerit capienda posses. Porro poterit ad capiendam possessionem beneficii constitui procurator, etiam laicus. Paris. lo. cit. n. 14. citans Roffinian. de benef. c. 12. num. 14.

Questio 811. An, & qualiter capi possit posses, lite vel appellatione pendente?

Respondeo primò: reo contumace actor, jure suo necdum ostensio, mitti non debet in possessionem ob periculum, ne vitium intrusum incurrit; juxta c. unicum. de eo, qui mittitur in poss. causâ rei servande. Laym. ad c. olim. de rescript. n. 1.

2. Respondeo secundò: lite pendente i on potest quis capere possessionem beneficii, super quo lis est, alias talis adeptio possessionis revocatur via attendorum; idque etiam posses lice pendentia capta fuisse momentanea; Paris. de resign. l. 2. q. 3. n. 26. & 27. Si tamen resignatio facta fuit ante item motam, resignatus potest capere possessionem, pendente lite absque meru attendorum; nam adeptio possessionis, quando venit accessoriè ad aliquid, quod habebat ante litè motam, tunc capiendo possessionem, non dicitur a tentatum;